

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/234/2019
Identifikačné číslo spisu:	1113228047
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:1113228047.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne T. J. W., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v X., W. X, proti žalovanej CVENGROŠ, spol. s r. o., so sídlom v Bratislave, Bukureštská 3, IČO: 35 907 444, o náhradu škody, vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 20C/49/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. decembra 2018, sp. zn. 9Co/188/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) v záhlaví označeným uznesením potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 27. septembra 2018 sp. zn. 20C/49/2013, ktorým tento odmietol podanie žalobkyne s odôvodnením, že žalobkyňa svoje pôvodné podanie nedoplnila v zmysle riadne doručenej výzvy súdu, t. j. neodstránila vady podania vo veci samej, pričom pre tieto vady nemožno ďalej pokračovať v konaní a zároveň bola riadne poučená o následkoch neodstránenia vád žaloby. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie vo veci postupoval správne a vec správne právne posúdil, keď žalobný návrh žalobkyne odmietol; správne ho vyhodnotil ako neúplný, vadný a následne sa pokúsil písomnou výzvou adresovanou žalobkyni (obsahujúcej tiež poučenie o následkoch v prípade neodstránenia vád návrhu a jeho nedoplnenia) vady žalobného podania odstrániť. Žalobkyňa síce reagovala na písomnú výzvu súdu prvej inštancie na opravu a doplnenie návrhu svojím písomným podaním, ale nedostatky neodstránila. Jej doplňujúce podanie posúdil aj odvolací súd ako zmätočné, popisujúce okolnosti, medzi ktorými chýba logický súvis. Žalobkyňa domáhajúca sa náhrady škody uviedla v tomto podaní opis skutočností, ktoré s predmetom konania vôbec nesúvisia. Podanie žalobkyne obsahuje nedostatky, ktoré sú takej povahy, že nedovoľujú pokračovať v konaní. Súd prvej inštancie preto správne v zmysle § 129 ods. 3 C. s. p. jej podanie odmietol.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p. alebo

Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Podľa žalobkyne konajúce súdy „úplne nesprávnym spôsobom vyhodnotili skutkový stav a uplatnili na príkaz nebezpečnej skupiny bývalého režimu denegatio iustitiae“. Uviedla, že škoda jej bola spôsobená susedmi bývajúcimi nad ňou prasknutím starého vodovodného potrubia. Bola toho názoru, že zámena jej a dcériných osobných údajov na iné osoby, je úplne irelevantná pri vymáhaní tejto škody spôsobenej účtovníčkou správy domu. Podľa žalobkyne, každý súd, ktorý sa dozvie pri skúmaní podvodu pri správe domu o scudzovaní práv, je povinný podať trestné oznámenie. Podala preto toto odvolanie, ktoré je možné považovať aj za dovolanie tak, ako bola poučená krajským súdom.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), spĺňajúca podmienku podľa § 429 ods. 2 písm. a) C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania v prvom rade, či je žalobkyňou uplatnený dovolací dôvod riadne vymedzený a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

5. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalobkyňa odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa [§ 420 písm. f) C. s. p.].

6. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.).

7. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) C. s. p.).

8. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zjavné, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať prípustnosťou dovolania, v ktorom sa namieta, že v konaní došlo k vade, musí byť splnená podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 431 C. s. p., t. j. uvedením, v čom konkrétne spočíva táto vada.

9. V preskúmvanej veci žalobkyňa v dovolaní síce uviedla že uplatňuje dovolací dôvod v zmysle § 431 ods. 1 C. s. p., no v dovolaní absentuje, v čom konkrétne spočíva vada podľa § 420 písm. f) C. s. p. Vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 431 C. s. p. nezodpovedá len tvrdenie, že konajúce súdy na príkaz nebezpečnej skupiny bývalého režimu uplatnili denegatio iustitiae, a to bez uvedenia konkrétnych dôvodov, prečo podľa žalobkyne (mimochodom spĺňajúcej podmienku vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa - Čl. 11 ods. 3 C. s. p.) došlo k odmietnutiu spravodlivosti. Nie je úlohou najvyššieho súdu dotvárať dovolanie žalobkyne a domýšľať, v čom presne vidí žalobkyňa odmietnutie spravodlivosti, t. j. stav kedy súd svojvoľne alebo príliš formalisticky odmietol konať. Dovolanie podané žalobkyňou pre existenciu vady preto nezodpovedá požiadavkám z hľadiska vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 431 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.

10. Pokiaľ žalobkyňa uviedla, že súdy nesprávne vyhodnotili skutkový stav, najvyšší súd konštatuje, že už podľa predchádzajúcej úpravy [§ 237 ods. 1 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok] dospel k záveru, že uvedené nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení strán sporu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa

právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. nesprávne zistenie skutkového stavu.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. f) C. s. p.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej ich náhradu nepriznal, keďže jej žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli (R 72/2018).

13. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.